

Kwalifikacja cząstkowa na poziomie czwartym Polskiej Ramy Kwalifikacji i europejskich ram kwalifikacji

Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży

Status: włączona funkcjonująca

Rodzaj: cząstkowa

Kategoria: wolnorynkowe

Data włączenia do ZSK: 2019-07-10

Dokument potwierdzający nadanie kwalifikacji: Certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej

Krótką charakterystyka kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację "Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży" posiada umiejętność konstruowania i modelowania szablonów przemysłowych tych rodzajów odzieży damskiej i męskiej, które powszechnie występują na rynku odzieżowym w Polsce i Europie. Jest gotowa do elastycznego specjalizowania się w kierunkach konstrukcji odzieży damskiej lekkiej lub ciężkiej, odzieży męskiej lekkiej lub ciężkiej, odzieży dziecięcej, odzieży roboczej, odzieży sportowej i innych typów odzieży wyspecjalizowanej, w zależności od bieżących potrzeb rynku lub w przedsiębiorstwie. Konstrukcja odzieży odbywa się na podstawie projektu odzieży (w formie opisu słownego, rysunku, fotografii, wizualizacji lub okazu) oraz danych dotyczących wymiarów ciała. Osoba posiadająca kwalifikację sporządza dokumentację (w dowolnej formie) umożliwiającą poprawne uszycie modelu przez krawca lub szwaczkę maszynową. W skład dokumentacji może wchodzić opis słowno-rysunkowy i ewentualnie odszycie wzorcowe. Osoba posiadająca kwalifikację może znaleźć zatrudnienie jako konstruktor odzieży w przedsiębiorstwach, a także prowadzić działalność gospodarczą lub działać w oparciu o umowy cywilno-prawne i świadczyć outsourcingowe usługi konstrukcji szablonów dla innych podmiotów (biura konstrukcyjne).

Informacje o kwalifikacji

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Kwalifikacją mogą być zainteresowani: - osoby pracujące od lat w branży doświadczony zawodowo, ale nieposiadające formalnego potwierdzenia umiejętności konstruowania odzieży; - pracownicy firm odzieżowych, którzy chcieliby zdobyć kwalifikację umożliwiającą awans zawodowy; - osoby, które chciałyby pracować w ramach własnej działalności gospodarczej na rzecz kontrahentów; - osoby, które ukończyły szkoły o profilu włókienniczym; - osoby, które ukończyły szkoły i studia związane z plastycznym projektowaniem odzieży, organizacją procesów produkcyjnych odzieży, technologią konfekcjonowania odzieży i ukończyły odbywające się w toku studiów zajęcia dydaktyczne z konstrukcji i modelowania odzieży, i chciałyby potwierdzić nabyte umiejętności; - projektanci i producenci odzieży, z segmentu „slow fashion” i odzieży artystycznej, którzy samodzielnie opracowują wdrożenie swoich projektów do produkcji; - osoby z umiejętnościami właściwymi dla tej kwalifikacji, bierne zawodowo ze względu na niejasne kryteria rekrutacji, dlatego zainteresowane formalnym potwierdzeniem umiejętności; - właściciele firm odzieżowych lub kierownicy działów/brygadziści, którzy chcieliby weryfikować informacje pochodzące od pracowników wykonujących konstrukcje wykorzystywane w ich przedsiębiorstwach, dotyczące możliwości lub niemożliwości wykonania danego zadania konstrukcyjnego; - osoby, które chciałyby pracować w elastycznym czasie pracy (zadania związane z kwalifikacją umożliwiają również pracę zdalną); - osoby mieszkające w regionach, w których występuje duże zainteresowanie usługami z zakresu konstrukcji odzieży; - nauczyciele zawodu i instruktorzy zawodu (w związku z zapotrzebowaniem na nauczycieli dla odtwarzanych szkół branżowych i instruktorów na potrzeby kursów); - osoby zatrudnione w koncernach odzieżowych, które mają doświadczenie we współpracy z partnerami zagranicznymi w obszarze dokumentacji i konstrukcji odzieży; - osoby, które chciałyby współpracować z dydaktykami oraz badaczami przy tworzeniu i recenzowaniu podręczników oraz publikacji.

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Brak warunków

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Brak warunków

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację “Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży” może: - pracować dla przemysłu odzieżowego (w przedsiębiorstwie, małej lub średniej firmie); - tworzyć biura konstrukcyjne, współpracując z krawcem (prowadzić usługową działalność gospodarczą); - realizować wysoko wyspecjalizowane konstrukcje odzieżowe dla różnych branż (np. odzież medyczna, odzież dla zwierząt, odzież przeznaczona dla służb obronnych, branż innowacyjnych); - realizować konstrukcje odzieży dla firm specjalizujących się w personalizowaniu ubrań w ramach obowiązującego w

przedsiębiorstwach dress code'u; - wykonywać konstrukcje na potrzeby projektantów mody oraz do kolekcji dyplomowych dla studentów projektowania odzieży; - wykorzystywać umiejętności konstruowania odzieży w prowadzeniu badań w zakresie dostosowywania konstrukcji odzieży do uzyskania właściwości wyspecjalizowanej odzieży i pojawiających się nowych rodzajów tkanin (wyspecjalizowane tkaniny techniczne, tkaniny funkcjonalne, tkaniny inteligentne); - pełnić funkcje rzeczoznawców, biegłych sądowych, ekspertów branżowych; - poszerzać zakres swoich umiejętności w obszarze krawiectwa; - prowadzić działalność dydaktyczno-szkoleniową w zakresie odzieżownictwa; - współpracować przy tworzeniu i recenzowaniu skryptów, podręczników, książek branżowych i artykułów w czasopiśmie branżowych dotyczących konstrukcji odzieży metodami przemysłowymi.

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

Bezterminowy

Zapotrzebowanie na kwalifikację

Przedsiębiorstwo CHIC Warsaw, na podstawie analizy wypowiedzi pracodawców i pracowników branży odzieżowej, analizy zawartości pism branżowych drukowanych i internetowych, a także własnych doświadczeń wynikających z wieloletniej obserwacji funkcjonowania branży odzieżowej, zbadało zapotrzebowanie branży na konkretne kwalifikacje związane z prowadzeniem procesu produkcji odzieży. Wyniki badań pokazały obszary deficytów w zakresie kwalifikacji osób zaangażowanych w procesy produkcji odzieży. Dotyczą one zarówno wiedzy branżowej, umiejętności oraz kompetencji społecznych. Pozwoliło to na wyłonienie i zdefiniowanie kilkunastu nienazwanych dotąd, choć funkcjonujących w świadomości pracodawców i pracowników kwalifikacji. Na podstawie zdobytego doświadczenia wnioskodawca stwierdził, że w funkcjonujących obecnie nowoczesnych przedsiębiorstwach odzieżowych łańcuch produkcyjny nie jest realizowany w jednym miejscu, ale stosuje się powszechnie podzlecenie ogniw produkcji (projektowanie, konstrukcja, krojenie, szycie). Poszczególne elementy procesu muszą być wykonane precyzyjnie, wg standardów stosowanych przez wszystkich uczestników procesu. Dlatego proces ten powinien być opisany wspólnym językiem i pozbawiony błędów - ponieważ moment przekazywania zadania generuje najczęstsze błędy, które mogą powodować straty finansowe. Głównym powodem strat są trudności komunikacyjne pomiędzy osobami uczestniczącymi w procesie (brak kontaktu bezpośredniego pomiędzy pracownikami, kontakt z wykorzystaniem telefonu, wysyłanie zdjęć, posługiwanie się różnymi określeniami, brak wspólnego języka branżowego, presja czasu, która często przyczynia się do braku synchronizacji czasowej pomiędzy komunikującymi się osobami) i przez to zatrzymanie lub błędne wykonanie procesu produkcji. W związku z powyższym wszystkie kwalifikacje z branży odzieżowej powinny odnosić się do kompetencji zawodowych i społecznych umożliwiających funkcjonowanie w wyżej opisanych warunkach pracy. W produkcji odzieży kluczowym elementem łańcucha produkcyjnego jest skonstruowanie odzieży metodami właściwymi dla wymagań produkcji przemysłowej. Z wypowiedzi ankietowanych pracodawców i pracowników wynika, że istnieje bardzo duże zapotrzebowanie na osoby z praktycznymi kwalifikacjami konstruktorskimi, tj. wykonujące konstrukcje sprawnie i oddające szablony bez błędów oraz potrafiące porozumiewać się w tematach zawodowych z osobami przyjmującymi dalszy etap wytwarzania odzieży. Z wypowiedzi pracowników pracujących na stanowiskach konstruktorskich wynika, że posiadają kompetencje charakterystyczne dla tej kwalifikacji w

wyniku douczenia się i wieloletniej praktyki, a ze względu na obecny prestiż stanowiska konstruktora zarówno na rynku pracy, jak też w przedsiębiorstwach, chciałyby potwierdzić posiadanie tej kwalifikacji np. dla celów awansu zawodowego i dalszego rozwoju lub dla celów znalezienia korzystniejszych warunków pracy. Konstruktor jest wskazywany jako najbardziej poszukiwany pracownik branży mody, a przedsiębiorcy deklarują chęć natychmiastowego zatrudnienia. Potwierdzają to badania Rady Sektorowej ds. Kompetencji Sektora Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów. W dokumencie "Rekomendacje zmian dla edukacji" przywoływana jest opinia środowiska branży przemysłu mody dotycząca konieczności stworzenia kwalifikacji związanej z konstruowaniem wyrobów odzieżowych. Świadczy to o potrzebie wykształcenia osób wysokospecjalizowanych. Ze względu na rozwój rynku odzieżowego w Polsce, pod wpływem korzystnej dla niego koniunktury, pojawiają się przedsięwzięcia wspomagające działanie różnych uczestników tego rynku. Szczególny wzrost obserwujemy w dziedzinie edukacji - pojawiają się i funkcjonują prywatne szkoły, placówki kształcenia ustawicznego, kursy i szkolenia, kierunki studiów I, II stopnia i podyplomowych, uczących konstrukcji odzieży. W w/w placówkach szkolą się osoby dojrzałe, świadomie wybierające ścieżkę kariery konstruktora, a często już posiadające zagwarantowane stanowisko pracy, które chciałyby podnieść swoje kwalifikacje w realizowanej specjalizacji. Szkolić mogliby konstruktorzy odzieży posiadający doświadczenie zawodowe, natomiast podczas rekrutacji do pracy w w/w placówkach edukacyjnych wymagane jest od nich formalne poświadczenie umiejętności. Można założyć, że w reaktywowanym od roku 2017 szkolnictwie branżowym w Polsce będzie odczuwalny brak nauczycieli przedmiotów zawodowych. Ze względu na możliwość zatrudniania osób bez przygotowania pedagogicznego, ale z przygotowaniem zawodowym (na podstawie uznania przez organ prowadzący placówkę kompetencji wystarczających do nauczania) osoby posiadające kwalifikację "Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży" będą mogły być nauczycielami zawodu i w trakcie pracy uzyskać kwalifikacje pedagogiczne. Jednocześnie osoby pracujące w zawodzie i posiadające kwalifikacje pedagogiczne, zyskują możliwość potwierdzania kwalifikacji zawodowych. Na stałe zapotrzebowanie rynku pracy w zawodach z grupy "Krawiec i pracownicy produkcji odzieży", wskazują badania Barometr Zawodów - od 2015 do 2018 roku stanowiły one zawody deficytowe na obszarze 90% województw. Analiza ogłoszeń rekrutacyjnych wskazuje na duże zapotrzebowanie przemysłu odzieżowego na osoby zajmujące się przemysłową konstrukcją odzieży. Bardzo często nie jest wymagane formalne wykształcenie kierunkowe, ale umiejętności i doświadczenie. Niemniej ogłoszenia rekrutacyjne publikowane w Polsce są lakoniczne i wskazują na ogólne umiejętności. Tymczasem zagraniczne ogłoszenia rekrutacyjne są skonstruowane szczegółowo i wskazują efekty uczenia się, które pokrywają się z efektami uczenia się opisanymi w proponowanej kwalifikacji. Wprowadzenie niniejszej kwalifikacji do ZSK przyczyni się zatem do uporządkowania rynku pracy - pozwoli pracownikom identyfikować obszary swoich umiejętności, rekruterom i pracodawcom formułować precyzyjne ogłoszenia o pracę. Po 2012 r. w przemyśle odzieżowym przyjęto nowy sposób organizacji produkcji związany ze strategią marketingową polegającą na częstym wprowadzaniu krótkich serii odzieży. Sektory rynku "slow fashion" i "fast fashion" potrzebują wyspecjalizowanych konstruktorów odzieży. Dynamicznie rozwijającym się rynkiem jest rynek odzieży roboczej i korporacyjnej. Potencjał polskiej branży odzieżowej jest promowany na targach zagranicznych w ramach Branżowych Programów Promocji. Warto również zauważyć, że palącym problemem branży odzieżowej jest brak polskich aktualnych podręczników i skryptów. W wypadku konstrukcji współczesnej odzieży metodami przemysłowymi brak jest podręczników szkolnych lub akademickich w języku polskim. Istnieje potrzeba publikacji branżowych dotyczących konstrukcji odzieży w systemie przemysłowym. Osoby z kwalifikacją "Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży" będą mogły współpracować z dydaktykami oraz autorami przy tworzeniu podręczników i publikacji, a także pełnić funkcje recenzentów. Bibliografia: - Badania opinii pracowników branży odzieżowej n/t zagadnień zatrudniania. Badania własne CHIC Warsaw sp. z o.o. z

okresu 2017-2018. - Materiały informacyjne. Rada Sektorowa d/s Kompetencji Sektora Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów. - Rekomendacje zmian/rozwiązań w obszarze edukacji dla sektora przemysłu mody do 2027 roku. Rada Sektorowa d/s Kompetencji Sektora Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów. - Zestawienie ofert instytucji szkoleniowych, firm edukacyjnych i placówek edukacyjnych oferujących kształcenie w zakresie kompetencji konstruktora odzieży. - Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, art. 15 ust. 6 (Dz.U.2017.0.59). - Barometr zawodów 2018, Barometr zawodów 2017, Barometr zawodów 2016. - Zbiór ogłoszeń rekrutacyjnych z okresu 2017-2018. - Badania opinii pracowników branży odzieżowej n/t zagadnień zatrudniania. Badania własne CHIC Warsaw sp. z o.o. z okresu 2017-2018. - W. Rudny, Nowe modele biznesowe w branży modowej, "Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej" 2015, z. 83, 573-583. - Zestawienie artykułów internetowych dotyczących analiz i prognoz w branży odzieżowej. - Informacja o Branżowych Programach Promocji.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Wnioskowana kwalifikacja zawiera wspólne efekty uczenia się z: A.74; AU.42. Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych; A.71; AU.14. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych; 311941 Technik przemysłu mody; 753105 Krawiec - świadectwo czeladnicze; dyplom mistrzowski. Wnioskowana kwalifikacja jest ukierunkowana na nabycie kompetencji związanych z konstrukcją odzieży w systemie przemysłowym, tymczasem wymienione kwalifikacje zawierają efekty uczenia opisujące ogólną metodę konstrukcji odzieży, która w toku pracy zawodowej może być rozwijana w kierunku krawiectwa miarowego rzemieślniczego lub produkcji przemysłowej. Jednocześnie kwalifikacje systemu szkolnego zawierają efekty kształcenia, które nie są niezbędne dla osoby posiadającej wnioskowaną kwalifikację: rysunek żurnalowy, rozkrój, obliczanie kosztów wykonanych wyrobów, prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobów, organizacja procesów wytwarzania wyrobów, zagadnienia marketingu i sprzedaży wyrobów odzieżowych. Kwalifikacje systemu szkolnego są przeznaczone dla młodzieży lub osób dorosłych, które chcąc zdobyć tytuł zawodowy, muszą poznać wszystkie tematy zawarte w KKZ. Wnioskowana kwalifikacja jest przeznaczona dla osób z doświadczeniem zawodowym, wyspecjalizowanych i świadomych swojej ścieżki kariery. Uzyskanie wnioskowanej kwalifikacji będzie miało szczególny walor dla osób dorosłych, gdyż jej zdobycie wymaga znacznie mniejszych nakładów czasowych w porównaniu z kwalifikacjami zawodowymi. Podobieństwo wnioskowanej kwalifikacji z kwalifikacją 753105: znajomość zasad konstrukcji odzieży i sporządzania dokumentacji technologicznej. Działalność rzemieślnicza jest inna niż działalność przemysłowa. Konstrukcja rzemieślnicza jest konstrukcją jednostkową, przemysłowa - masową, Dokumentacja technologiczna w zakładzie rzemieślniczym ma charakter opisowych notatek, natomiast w przemyśle jest ustandaryzowana. Różnice pomiędzy wnioskowaną kwalifikacją i 753105: nieobecność w tej pierwszej zagadnień związanych z: psychologią, pedagogiką i metodyką, rachunkowością zawodową (mistrz), naprawą i przeróbkami odzieży, rysunkiem zawodowym, przepisami prawa pracy, problematyką zarządzania przedsiębiorstwem (czeladnik i mistrz). Kwalifikacje związane z umiejętnością konstrukcji odzieży, funkcjonujące w obszarze szkolnictwa wyższego można nabyć na kierunkach: włókiennictwo, wzornictwo, na studiach I st. i podyplomowych. Studia dotyczą naukowego, interdyscyplinarnego i przemysłowego podejścia do zagadnień związanych z produkcją odzieży lub plastycznym projektowaniem odzieży, tymczasem wnioskowana kwalifikacja dotyczy kompetencji związanych z konstrukcją odzieży. Podstawy umiejętności konstruowania odzieży można nabyć na KKZ.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

Metody stosowane w walidacji Weryfikacja składa się z dwóch etapów: egzaminu teoretycznego (test) i egzaminu praktycznego (symulacja – wykonanie czynności wskazanych w efektach uczenia się i kryteriach weryfikacji). Egzamin teoretyczny obejmuje weryfikację następujących efektów uczenia się zawartych w zestawie 1: „Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy”, „Posługuje się tabelami rozmiarowymi”. W części teoretycznej dopuszcza się zastosowanie metody analizy dowodów przy weryfikacji następujących efektów uczenia się: – „Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy”. Dowodem jest dokument potwierdzający efekty uczenia się związane z zasadami BHP obowiązującymi na stanowisku pracy, – „Posługuje się tabelami rozmiarowymi”. Dowodem jest dokument potwierdzający efekty uczenia się związane z zasadami posługiwania się tabelami rozmiarowymi (np. certyfikat potwierdzający posiadanie innej kwalifikacji z obszaru produkcji odzieży – „Konstrukcja odzieży w systemach CAD/CAM dla celów produkcji przemysłowej”, która zawiera taki sam efekt uczenia się, tj. „Posługuje się tabelami rozmiarowymi”). Warunkiem przystąpienia do egzaminu praktycznego jest zaliczenie etapu teoretycznego. Część praktyczna obejmuje weryfikację efektu uczenia się zawartego w: zestawie 1 „Pobiera miarę z modelu wzorcowego” oraz efektów uczenia się wskazanych w zestawach 2–4. W części praktycznej stosuje się metodę obserwacji w warunkach symulowanych. Osoba przystępująca do walidacji losuje projekt z puli projektów przedstawionych przez komisję, na podstawie którego wykonuje czynności wskazane w efektach uczenia się i kryteriach weryfikacji z wykorzystaniem manekina pełniącego rolę modelu wzorcowego. Zasoby kadrowe – kompetencje osób przeprowadzających walidację Weryfikację efektów uczenia się prowadzi komisja walidacyjna, w której skład wchodzi minimum 2 osoby, w tym przewodniczący komisji i członek komisji – asesor. Przewodniczący komisji musi spełniać następujące warunki: – brał udział – jako egzaminator lub członek komisji – w minimum 3 egzaminach dotyczących zagadnień związanych z odzieżownictwem lub przygotowywał zadania egzaminacyjne z rozwiązaniami na potrzeby minimum 3 takich egzaminów, w okresie 3 lat przed powołaniem na członka komisji weryfikującej, – posiada dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem inżyniera lub inżyniera magistra lub studiów podyplomowych; w czasie tych studiów brał udział w zajęciach dydaktycznych poświęconych konstrukcji i modelowaniu odzieży, co jest poświadczane w indeksie lub suplementcie do dyplomu zaliczeniem przedmiotów zawierających w nazwie słowa kluczowe: „konstrukcja” i/lub „modelowanie” oraz „odzieży” lub „ubioru” (np. „konstrukcja i modelowanie odzieży”) lub – posiada tytuł technika technologii odzieży lub technika przemysłu mody, lub – posiada tytuł mistrza w zawodzie krawiec, lub – legitymuje się certyfikatem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji „konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej”. Członek komisji – asesor musi spełniać następujące warunki: – posiada minimum trzyletnie doświadczenie zawodowe (poświadczane umowami o pracę) w prowadzeniu zajęć dydaktycznych dotyczących konstrukcji odzieży. W przypadku wykonywania tych zadań w ramach umów cywilnoprawnych należy udokumentować 500 dni w okresie 3 lat poprzedzających powołanie na członka komisji, – brał udział – jako egzaminator lub członek komisji – w minimum 5 egzaminach dotyczących konstrukcji odzieży lub przygotowywał zadania egzaminacyjne z rozwiązaniami na potrzeby minimum 5 takich egzaminów, w okresie 3 lat przed powołaniem na członka komisji weryfikującej, – posiada minimum czteroletnie sumaryczne doświadczenie zawodowe na stanowisku konstruktor odzieży lub minimum przez 4 lata wykonywał usługowe konstruowanie szablonów odzieży w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej lub/i w ramach wykonywania umów cywilnoprawnych, – posiada dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem inżyniera lub inżyniera magistra lub studiów podyplomowych; w czasie tych studiów brał udział w zajęciach dydaktycznych poświęconych konstrukcji i modelowaniu odzieży, co jest poświadczane w indeksie lub suplementcie do dyplomu zaliczeniem przedmiotów zawierających w nazwie słowa kluczowe: „konstrukcja” i/lub

„modelowanie” oraz „odzieży” lub „ubioru” (np. „konstrukcja i modelowanie odzieży”) lub – legitymuje się certyfikatem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji „konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej”. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne niezbędne do prawidłowego prowadzenia walidacji Instytucja prowadząca walidację w części teoretycznej musi zapewnić dostęp do minimum 5 typów tabel rozmiarowych. Instytucja prowadząca walidację w części praktycznej musi zapewnić: 1) 1 manekin krawiecki damski i 1 manekin krawiecki męski: – rozmiary manekina muszą go kwalifikować do typu sylwetki B (wg typologii sylwetek opisanej w polskich publikacjach branżowych), – manekin musi być zbudowany z gorsu, fragmentu szyi (bez głowy), ramion i ud stanowiących całość fabryczną z gorsem, – ramiona mogą być dokręcone (manekiny plastikowe) lub tekstylne doszyte (manekiny piankowe); manekin musi być ubrany w jednolity pokrowiec lub ubranie z dopasowanej dzianiny, aby umożliwić wbijanie szpilek w powierzchnię manekina, – manekin musi być ustawiony w sposób stabilny na stojaku, na wysokości mierzonej od talii do ziemi: 108 cm dla kobiet (wzrost 172 cm) i 110 cm dla mężczyzn (wzrost 176 cm); 2) pulę min. 20 projektów (rysunki modelowe na sylwetce w proporcji 1:8 na A3, wykonane czarną linią, przedstawiające przód i tył ubrania oraz elementy tych ubrań, z krótkim opisem precyzującym szczegóły projektu); pula zawiera 20 występujących na współczesnym rynku polskim (oferty sklepów zaliczanych do sieciowych) modeli ubrań damskich i męskich: – ubrania damskie: spodnie garniturowe, jeansy damskie, spodnie biodrówki, bluzka koszulowa, bluza sportowa dopasowana z cięciem francuskim z dzianiny, spódnica podstawowa na podszewce, spódnica ołówkowa na podszewce z obniżoną talią, spódnica z karczkiem i kontrafałdą, spódnica syrena z podszewką, sukienka podstawowa bez rękawów na podszewce z tkaniny, sukienka podstawowa z dzianiny z zaszewką w cięciu, sukienka rozkloszowana z dzianiny z krótkim rękawem, koszulka podstawowa z dzianiny z krótkim rękawem, koszulka półluźna bez rękawów z dekoltem „woda”, – ubrania męskie: spodnie garniturowe, spodnie miejskie bojówki, jeansy, koszula klasyczna z karczkiem, bluza sportowa z rękawem raglanowym, podkoszulka męska z dzianiny dopasowana z długim rękawem, – w każdym projekcie musi wystąpić minimum jeden element z listy: kołnierz do bluzki wykładany, kołnierz na stójce, rękaw dopasowany z główką, cięcie francuskie, cięcie angielskie, stójka, kaptur, pasek prosty zapinany na guzik, pasek profilowany, talia wykończona odszyciem, kieszenie nakładane: mieszkowa, kangurza, koszulowa, kieszenie cięte: z jedną wypustką, z dwiema wypustkami zapinana na guzik lub z klapką, kieszenie biodrowe: typu „jeansowa” z zegarówką, klinowa biodrowa przednia, kieszeń w szwie bocznym, zamek kryty, zamek asymetryczny z listwą podkładową i odszyciem, zamek ozdobny wszyty w sposób widoczny, dekolt klinowy, dekolt łódka, dekolt z łożką zapinany na guzik, rękawy: z zakładkami na główce, poszerzony ujęty w mankiet, rozporek dolny z doszytą podszewką w spódnicy/sukni lub z podszewką puszczoną luźno w spódnicy/sukni, godet, patka, pagon, klapka, szlufki, rozporek do rękawa koszuli klasyczny lub wykończony lamówką, ściągacz z dzianiny, lamówka, listwa zapięcia koszuli kryta, listwa zapięcia koszuli prosta, zapięcie polo z kołnierzykiem; 3) pulę 5 różnie wyposażonych szwalni, pod względem posiadania maszyn, urządzeń i akcesoriów; 4) stół krojczy, stebnówkę płaską, overlock czteronitkowy z możliwością użycia jako trzynitkowego, dziurkarkę odzieżową lub maszynę do szycia zapewniającą obszycie dziurki białiznianej; 5) narzędzia i akcesoria: nożyce krawieckie, nożyczki precyzyjne, obcinaczki, igły ręczne (karnet), igły maszynowe, zestaw agrafek, kredy krawieckie znikające lub mydełko krawieckie, kredę krawiecką białą na rolce, tekturę, arkusze białego papieru A0 i A4, kalkę maszynową, nacinak, czarny cienkopis, ołówek, gumkę, linijkę 60 cm, krzywki krawieckie, cyrkiel, kalkulator, radełko, miarę krawiecką, żelazko przemysłowe ze stacją parową, zaparzaczkę, spryskiwacz z wodą, szpilki długie, prujkę; 6) materiały do wykonania prototypu: nici, gumy, klejonki, dzianiny, tkaniny zastępcze, surówkę bawełnianą, guziki, napy, zamki, gotowe taśmy i lamówki; 7) dostęp do książek, skryptów, podręczników, publikacji branżowych polsko- i obcojęzycznych zawierających opis wykonania konstrukcji; zbiór ww. materiałów w ośrodku egzaminacyjnym musi zawierać opis konstrukcji

podstawowej oraz modelowania każdego modelu zawartego w puli projektów egzaminacyjnych; 8) komputer z dostępem do internetu i możliwością drukowania; 9) symulowanego technologa; 10) symulowanego pracownika odszywającego. Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić każdej osobie przystępującej do walidacji jeden komplet wyżej wymienionych przedmiotów. W trakcie egzaminu praktycznego musi również zapewnić każdej walidowanej osobie dostęp do skryptu zawierającego przepisy BHP zawodów branży odzieżowej. Etapy identyfikowania i dokumentowania Instytucja prowadząca walidację ma obowiązek zapewnić wsparcie doradcy walidacyjnego w zakresie identyfikowania i dokumentowania posiadania efektów uczenia się wskazanych dla kwalifikacji. Doradca walidacyjny: – posiada udokumentowane doświadczenie w obszarze produkcji odzieży, – posiada udokumentowane wykształcenie lub minimum trzyletnie doświadczenie doradcze w zakresie zawodowym i personalnym, w obszarze związanym z przemysłem mody, – posługuje się metodami identyfikowania efektów uczenia się, – posiada dostęp do informacji odnośnie do treści dokumentów, które są podstawą kształcenia i walidowania w obszarze wytwarzania i produkcji odzieży (tj.: podstawy programowe dla krawca i technika przemysłu mody, standardy egzaminacyjne obowiązujące w rzemiośle dla zawodu „krawiec” na poziomie czeladnika i mistrza, standardy kompetencji zawodowych związanych z odzieżownictwem i branżami pokrewnymi opisane w obowiązujących rejestrach, aktualne przewodniki po zawodach oraz aktualne karty charakterystyk zagrożeń zawodowych), – zna treść kwalifikacji z obszaru wytwarzania i produkcji odzieży funkcjonujących w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji i potrafi wskazywać różnice między nimi. Nie określa się wymagań w zakresie metod identyfikowania i dokumentowania efektów uczenia się. Instytucja prowadząca walidację ma obowiązek zapewnić miejsce do pracy doradcy z kandydatem.

Informacje dodatkowe

Podstawa prawna włączenia kwalifikacji do ZSK

Na podstawie Obwieszczenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 2019-07-10 r. w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej >Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży< do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (Monitor Polski z dnia 2019-06-24 r., poz. 673)

Data rozpoczęcia funkcjonowania kwalifikacji w ZSK

2020-02-20

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji (w godzinach)

320

Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat

Termin następnego przeglądu kwalifikacji

2029-07-10

Kod dziedziny kształcenia

214 - Projektowanie i wzornictwo

Kod PKD (wg klasyfikacji 2007)

14.13 - Produkcja pozostałej odzieży wierzchniej

Kod kwalifikacji (do 2020 roku)

4C211900060

Kod kwalifikacji (od 2020 roku)

12694

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

Respondenci potwierdzili społeczno-gospodarczą potrzebę włączenia kwalifikacji do ZSK. Złożony przez firmę CHIC Warsaw Sp. z o.o. wniosek w sposób dokładny i precyzyjny opisuje kwalifikację. Poszczególne efekty uczenia się pogrupowane w zestawy oraz kryteria ich weryfikacji są sformułowane prawidłowo. Wyprecyzowana we wniosku grupa osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji jest kompletna. Zawiera dobrze sprecyzowane i opisane informacje dotyczące zapotrzebowania rynku pracy na daną kwalifikację.

Efekty uczenia się**Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się**

Osoba posiadająca kwalifikację samodzielnie konstruuje i modeluje szablony różnych rodzajów odzieży. Konstruuje szablony metodą tradycyjną (ręcznie na papierze lub z wykorzystaniem specjalnych kartonów). Sporządza dokumentację modelu oraz modyfikuje ją na podstawie odszytego pierwowzoru wyrobu. Stosuje wiedzę z zakresu antropometrii, materiałoznawstwa i technologii szycia pozwalającą na poprawne konstruowanie i weryfikację szablonów odzieży. Posiada rozeznanie w publikacjach branżowych i potrafi wyszukiwać i sięgać po różnorodne źródła wiedzy branżowej oraz stosować ją w trakcie wykonywania zadań zawodowych. Opisane zadania zawodowe wykonuje we współpracy z technologiem, krawcem i szwaczem, z którymi komunikuje się na każdym etapie konstruowania szablonów. Osoba posiadająca kwalifikację jest gotowa do zajmowania samodzielnego stanowiska. Przyjmuje odpowiedzialność związaną ze skutkami prowadzonej działalności.

Zestawy efektów uczenia się

1) Przygotowanie do wykonania szablonów do produkcji przemysłowej odzieży

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia zasady organizacji stanowisk pracy zgodnie z przepisami BHP, wymaganiami ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska
- b. omawia zasady bezpiecznej eksploatacji maszyn, urządzeń i akcesoriów
- c. omawia zasady używania środków ochrony indywidualnej i zbiorowej
- d. omawia zasady pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia

2. Posługuje się tabelami rozmiarowymi

Kryteria weryfikacji:

- a. wskazuje źródła tabel odzieżowych
- b. odczytuje z tabel wartości poszczególnych wymiarów
- c. objaśnia znaczenie tabel odzieżowych w procesie konstrukcji odzieży

3. Pobiera miarę z modelu wzorcowego

Kryteria weryfikacji:

- a. wykonuje pomiary antropometryczne modelu wzorcowego niezbędne do wykonania danego wzoru odzieży
- b. dostosowuje system konstrukcji do wzoru odzieży

2) Konstruowanie form i szablonów do produkcji przemysłowej odzieży

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Tworzy konstrukcję podstawową różnych asortymentów odzieży

Kryteria weryfikacji:

- a. wskazuje źródła opisów wykonania konstrukcji różnych asortymentów
- b. korzysta z opisów konstrukcji zamieszczanych w źródłach
- c. ocenia możliwość wykonania konstrukcji na podstawie przedstawionego źródła
- d. wykreśla na papierze siatki konstrukcyjne, a na nich formy konstruowanego modelu odzieży
- e. przekształca formy w szablony (dodaje zapasy na szwy i obłożenia według sugestii technologa)

2. Sprawdza poprawność układalności konstrukcji na modelu wzorcowym

Kryteria weryfikacji:

- a. wykrawa elementy odzieży z płaskiego materiału włókienniczego wzdłuż linii konturowych szablonów
- b. łączy wykroje szwami, zszywa zaszewki, podwija krawędzie dolne (bez wstawiania klejonek, suwaków, guzików, dziurek, bez naszywania kieszeni nakładanych i elementów ozdobnych), stosując podstawowe maszyny szyjące (stębnówka, maszyna ściegu łańcuszkowego, overlock)
- c. odprasowuje wyrób
- d. ocenia ułożenie prototypu na modelu
- e. konsultuje z technologiem możliwości techniczne uszycia wyrobu
- f. nanosi poprawki na prototyp i na szablony
- g. powtarza proces cyklu przymiarek i poprawek, aż do uzyskania wyrobu o dobrej układalności na modelu

3) Dostosowywanie szablonów do wdrożenia w procesie przemysłowym

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Przekształca formy na szablony

Kryteria weryfikacji:

- a. stopniuje szablony
- b. dodaje oznaczenia umożliwiające odszycie odzieży (nacinki, miejsca złożenia, nitki proste, miejsca podklejenia wkładami itp.)
- c. opisuje szablony
- d. uzasadnia możliwość wyprodukowania wyrobu według przygotowanych szablonów

4) Wdrażanie szablonów w procesie przemysłowym

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Opisuje sposób wykonania modelu

Kryteria weryfikacji:

- a. sporządza dokumentację techniczno-technologiczną, na podstawie której możliwe jest odszycie wyrobu bez udziału konstruktora
- b. wprowadza korekty do dokumentacji na podstawie odszytego z szablonów pierwowzoru
- c. doprecyzowuje szczegóły dotyczące wykonania odzieży

2. Nadzoruje prace krawca wzorcowego lub szwaczy

Kryteria weryfikacji:

- a. konsultuje i koryguje pracę krawca wzorcowego lub szwaczy odszywających przygotowany model odzieży
- b. udziela bieżących wskazówek krawcowi wzorcowemu lub szwaczom, aby realizacja szycia była zgodna z koncepcją wyrobu

Instytucje certyfikujące i podmioty powiązane z kwalifikacją

Instytucje certyfikujące (IC)

Instytucje
walidujące

1 CHIC Warsaw Sp. z o.o.

Wnioskodawca:

CHIC Warsaw Sp. z o.o.

Minister właściwy dla kwalifikacji:

Minister Finansów i Gospodarki